

VISIE POLITIE-VERWARDE PERSONEN 2015-2019

“Waar staan we nu en waar gaan we heen”

Deze visie Politie – Verwarde personen 2015-2019 borduurt voort op de uitgangspunten van het position paper Politie en aanpak verwarde personen (2014)¹ en het landelijk convenant Politie – GGZ (2012)². Tevens wordt ingespeeld op de huidige ontwikkelingen in de maatschappij en de zorg; welke positieve bijdrage kunnen wij geven deze ontwikkelingen bieden.

Onder verwarde personen verstaan we eenieder die vanwege zijn al dan niet tijdelijke verstoorde oordeelsvermogen gedrag vertoont waarmee hij zichzelf of iemand anders in gevaar brengt en/of een bedreiging vormt voor de openbare orde en veiligheid.

Dit visiedocument is ontwikkeld in opdracht van Pieter-Jaap Aalbersberg, portefeuillehouder Verwarde Personen. De denktank werd gevormd door een groep politiecollega's bestaande uit: Henk van Dijk (vz), Dirk Scholten, Hans Slijpen, Sjohn Hoebers, Joris van 't Hoff, Niels Hageman, Auke van Dijk, Martin Hurkens en Paula Torn (auteur)

Deze visie gaat over de komende vijf jaar, maar heeft de focus op de jaren 2015-2016. De visie bevat een aantal elementen, die hieronder in steekwoorden zijn samengevat.

¹ Het position paper Politie en aanpak verwarde personen is op 27 oktober 2014 vastgesteld door de korpsleiding van de Nationale Politie

² Het convenant Politie – GGZ is op 21 december 2011 afgesloten tussen de toenmalige Raad van Korpschefs en de vereniging GGZ Nederland.

1. Missie (waarom vinden we dit belangrijk)

De missie van de Nederlandse politie luidt: Waakzaam en dienstbaar staat de politie voor de waarden van de rechtsstaat. We doen dit door kwetsbare mensen te beschermen, ongeoorloofd gedrag te begrenzen en gewenst gedrag en vruchtbare samenwerkingsvormen te bekrachtigen. We streven naar een aanpak die als legitiem wordt ervaren, waarbij burgerlijke vrijheid, gelijkwaardigheid en rechtvaardigheid centraal staan. Het resultaat hiervan is maatschappelijke rust. Gelet op de impact die het gedrag van verwarde personen in de samenleving kan veroorzaken, en de vaak aanzienlijke kwetsbaarheid van deze mensen zelf, wordt onze aanpak op dat vlak de komende jaren verder doorontwikkeld, in nauwe samenwerking met partners. Doel hiervan is de maatschappelijke rust en de veiligheid(sgevoelens) te bevorderen, te bewaren of te herstellen. Een humane behandeling van verwarde personen is een centraal uitgangspunt in onze aanpak.

2. Visie (welke organisatie willen we zijn en wat bieden we)

Als politie zijn we er voor alle burgers, ongeacht in welke gemoedstoestand of geestelijke gezondheid zij verkeren. De verbetering van onze dienstverlening staat hoog in het vaandel. Daarbij spelen we zoveel mogelijk in op hetgeen de samenleving van ons vraagt (van buiten naar binnen). Het is ons er veel aan gelegen dat verwarde personen de zorg krijgen die zij nodig hebben. Samen met ketenpartners in de zorg spannen wij ons hiervoor in.

Betrouwbaar partnerschap

We willen een betrouwbare en zichtbare samenwerkingspartner zijn. We stellen ons lerend op en staan open voor de signalen die wij van anderen krijgen. We stimuleren (prikkelen) andere partijen op een positieve manier om hun verantwoordelijkheden op te pakken. We nemen bewust niet (altijd) het voortouw. We bevorderen dat taken op de juiste plek worden belegd en dat eenieders expertise en kernkwaliteiten optimaal worden benut.

We leveren een wezenlijke bijdrage in situaties waarin onze kernkwaliteiten en bevoegdheden nodig zijn. Elke organisatie heeft eigen, unieke taken. In gezamenlijkheid wordt bekeken wie waarvoor het beste toegerust en gepositioneerd is. Dit met het doel om elkaar te versterken door een

goede combinatie te maken (krachten te bundelen). Het geheel is immers meer dan de som der delen.

Veranderingen in de zorg hebben consequenties voor de politie (en andersom). We werken aan wederkerige samenwerkingsrelaties en betrouwbaar partnerschap; wij zijn aanspreekbaar en spreken partners ook aan op hun inzet. We houden elkaar scherp en communiceren helder hoe verantwoordelijkheden zijn belegd. Dit alles met de ambitie om ons gezamenlijke doel (missie) te bereiken.

We versterken de horizontale verantwoording en zijn transparant over hetgeen partners van ons kunnen verwachten:

- Indien sprake is van dreiging of geweld komen we snel ter plaatse om bescherming te bieden
- Waar nodig treden we regelend of corrigerend op, op grond van onze bevoegdheden
- We leiden verwarde personen toe naar het juiste (zorg)loket en vertrekken pas als sprake is van een adequate ontvangst en veilige overdracht
- We communiceren helder wat we al dan niet doen (en waarom), d.m.v. intensief, constructief en laagdrempelig contact
- We signaleren en adviseren over (de aanpak van) verontrustende situaties
- Binnen de wettelijke kaders delen we relevante informatie, waarmee we tot een gedeelde probleemanalyse en een gezamenlijke, integrale aanpak willen komen
- We bieden onze partners een duidelijk aanspreekpunt in onze organisatie. We reageren op vragen, meldingen of klachten en koppelen terug wat hiermee is gedaan
- We trekken gezamenlijk op, werken samen en evalueren achteraf of een ieders inzet passend was

3. Ambities (wat precies)

In de praktijk is merkbaar dat we veelvuldig in aanraking komen met verwarde personen. De afgelopen jaren is sprake van een gestage stijging. Van belang is om dit goed te kunnen duiden. Hiervoor zijn we in gesprek met onze ketenpartners en worden de bevindingen van intern en wetenschappelijk onderzoek goed gevolgd. We werken daarbij aan een verbeterde registratie en monitoring van de problematiek.

Tezamen met onze partners werken we enerzijds aan de vermindering van overlast en criminaliteit door verwarde personen in kwantitatieve zin, maar bovenal aan de versterking van de kwaliteit van ons gezamenlijk optreden. Partners, patiënten- en belangenorganisaties moeten merken dat we het vertrouwen waard zijn.

4. Strategie (welke aanpak volgen we)

Onze strategie rust op drie pijlers:

1. Acute (crisis)opvang en vervoer
2. Fijnmazige aanwezigheid in buurt
3. Persoons- en contextgerichte aanpak, versterken lifetime structuur

Voor alle pijlers geldt dat we de komende jaren nog meer dan nu, rekening houden met de verwachtingen van stakeholders, patiënten en familieorganisaties. We leren van hen door actief te participeren in voorlichting, conferenties en praktijkervaringen, maar ook door hen te betrekken als bondgenoot, met name bij de (door)ontwikkeling van verbeteracties. Verbeterkansen worden optimaal benut, bijvoorbeeld op het terrein van opvang en vervoer, of een bijzonder fenomeen als suïcidepreventie.

4.1 Crisisketen

Ook als het gaat om de crisisopvang van verwarde personen die geen strafbare feiten of ernstige overlast hebben gepleegd, is de politie een belangrijke schakel in de keten, doch zeker niet de eerstverantwoordelijke. Hierin is de zorg primair aan zet. In veel gevallen is de zorg vanwege haar expertise en ervaring in staat om de situatie te normaliseren.

Maar partners kunnen 24/7 op ons rekenen als onze inzet nodig wordt geacht in verband met gevaarzetting of vanwege onze unieke bevoegdheden. Per situatie wordt achteraf beoordeeld of de gezamenlijke inzet passend was en zo nodig spreken we elkaar hierop aan. In situaties waarin wij een hulpverlenende rol hebben, zijn we gericht op een humane

behandeling van de patiënt en het voorkomen van stigmatisering door ons optreden. Dus geen opsluiting in een cel indien geen sprake is van strafbare feiten. Dwang of drang passen we zo min mogelijk toe.

Handreiking

We willen samen met partners komen tot een concrete, gezamenlijke handreiking waarin duidelijk uiteen wordt gezet in welke situaties politie-inzet, zorg of andere alternatieven passend zijn (zoals het inzetten van beveiligers). De verwachte wetgeving Verplichte GGZ³ zal ons ondersteunen om helder aan te geven wat we al dan niet doen en waarom.

Het onderscheid tussen strafbaar of overlastgevend gedrag is soms diffuus. In de handreiking gaan we daarom ook in op de groep personen die geen strafbare feiten plegen, maar wel stelselmatig overlast veroorzaken.

Meldkamermodel (triage)

We werken aan een nieuw meldkamermodel waarbij politie, brandweer, ambulance mét (kennis van) geestelijke gezondheidszorg op gelijkwaardige voet samenwerken in een multidisciplinaire meldkamer. Al bij binnenkomst van een melding op de gemeenschappelijke meldkamer, wordt ingeschat of professionele geestelijke gezondheidszorg nodig is, al dan niet in combinatie met inzet van de politie of andere partners. In samenspraak met onze partners werken we aan de nadere invulling van dit triagemodel, mede op basis van ervaringen die in (pilot)gebieden worden opgedaan.

Vervoer

Ook rond het vervoer van verwarde personen is nog verbetering nodig. Met het oog op een humane bejegening is het gezamenlijk streven van politie en zorg om zo snel mogelijk passend vervoer te bieden. Indien professionele zorg nodig is en geen sprake is van strafbare feiten, zijn de zorg en ambulancediensten verantwoordelijk voor het vervoer naar de plaats van (crisis)beoordeling alsmede naar de instelling. Het draagt immers niet bij aan het herstel van de patiënt als deze (geboeid) in een politieauto wordt vervoerd (waarvoor overigens ook geen juridische basis is). Hierover zijn op landelijk, strategisch niveau heldere afspraken nodig. Ambulancezorg Nederland heeft inmiddels een Kwaliteitskader (acute) psychiatrie ambulancezorg opgesteld, waaraan wij en andere partners een bijdrage hebben geleverd. Uitgangspunt van het kwaliteitskader is dat de zorg voor patiënten waarbij een psychiatrische

³ Invoering hiervan heeft helaas vertraging opgelopen.

aandoening wordt verondersteld, onderdeel is van de reguliere ambulancezorg

Good-practices

Goede initiatieven, waarover zowel bij de politie als partners grote tevredenheid bestaat, houden we warm, worden doorontwikkeld of breder toegepast. Hierbij denken we in het bijzonder aan de opvanglocaties verwarde personen, waarvan inmiddels in diverse eenheden in het land sprake is. Voornemen is een toolbox te ontwikkelen waarin deze good-practices worden verzameld.

Daarbij zijn we ons bewust van omgevingsfactoren (couleur locale). We leggen geen blauwdruk op als dit niet noodzakelijk is ('lokaal als het kan, landelijk als het moet').

We werken daarbij wel aan generieke kaders/ een uniforme benadering voor de opvang en het vervoer van verwarde personen in gebieden die gemeenschappelijke kenmerken hebben. Te denken valt aan een onderscheid naar: grootstedelijk, provinciaal of plattelandsgebied.

Ten behoeve van de lokale uitvoering bieden we landelijke kaders en handvatten.

4.2 Fijnmazige aanwezigheid in buurt

Onze aandacht voor verwarde personen is thans voor een belangrijk deel op crisissituaties gericht. We verbreden deze focus naar het terrein van de niet-acute zorg voor verwarde personen en zorgwekkende situaties in de buurt.

Op lokaal niveau gaan we in gesprek met partners met het doel om als frontliniemedewerkers structureel, gezamenlijk op te trekken op niveau van de buurt (zorgpartner, jongerenwerk, wijkagent). De teamchefs van de basisteams spelen een belangrijke rol om dit te stimuleren en de verbinding te leggen met het lokale netwerk. Hiervoor past geen landelijke blauwdruk, maar zullen wel handvatten worden geboden.

Het is de taak van de gemeente om relevante partners bijeen te brengen uit oogpunt van haar regiefunctie. Het lokaal bestuur (wethouder zorg) is in de lead om per (aandachts)buurt een integraal platform van de grond te krijgen en daarbij te zorgen voor de samenwerking tussen verschillende disciplines. Belangrijk is dat professionals elkaar beter gaan vinden zodat gezamenlijk betere diensten worden geboden. Dit betekent niet dat onze wijkagenten in de praktijk altijd vertegenwoordigd zijn in integrale wijkteams, maar men kan op basis van onze deelname

aan het integrale platform – waaraan qua frequentie een limiet wordt gesteld – altijd een beroep op ons doen. Dit wordt nader uitgewerkt in een landelijk kader 'niet-acute zorg aan verwarde personen en zorgwekkende situaties in de buurt'. Voor de leiding van de politie-eenheden wordt een handreiking opgesteld die benut kan worden bij bespreking van deze aanpak in de lokale driehoeken. Op lokaal niveau wordt het meest passende model toegepast (maatwerk).

De politie heeft een adviserende en signalerende rol, ook aangaande verwarde personen en zorgwekkende situaties. Om deze rol te kunnen spelen is het onze wens om in samenspraak met de professionals in de wijk een centrale voordeur te realiseren ten behoeve van meldingen van - en terugkoppeling over zorgwekkende situaties in de wijk. Bedoeling is dit zowel digitaal als fysiek vorm te geven.

Vroegsignalering is dus niet alleen een taak van de politie, maar moet ook door de hulpverlening in aanpak en aanwezigheid in buurten en wijken tot uitdrukking worden gebracht. We pleiten ervoor om naast een wijkagent per 5.000 bewoners, tevens een zorgpartner (zoals een SPV'er) beschikbaar te hebben die gekend wordt door - en bekend is in de wijk. Op die manier kunnen we als professionals samen in de frontlinie staan en slagvaardig optreden wanneer dat nodig is.

Op landelijk niveau maken we in afstemming met o.a. de portefeuilles jeugd, huiselijk geweld en veiligheidshuizen afspraken met de VNG en andere partners over de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de fijnmazige samenwerking plaatsvindt.

4.3 Persoons- en contextgerichte aanpak, versterken lifetime structuur

Onze (persoonsgerichte) aanpak van verwarde personen is bij voorkeur ook integraal en contextgericht, gelet op het effect van het (overlastgevende) gedrag op de directe omgeving. Hierin staat het bewaren van de maatschappelijke rust en (het herstel van) veiligheid(sgevoelens) centraal.

We treden regelend op door personen die overlast veroorzaken, op grond van onze bevoegdheden aan te spreken, te corrigeren, waar nodig te verbaliseren en/of door te geleiden naar het zorgkader.

Voor kwetsbare personen waarbij een diagnose is gesteld⁴ en die zich (herhaaldelijk) schuldig maken aan overlastgevend of crimineel gedrag,

⁴ Denk aan een verstandelijke beperkingen, verslaving, psychiatrische aandoeningen, etc.

is repressie niet per definitie het (enige) antwoord. Andere partijen zijn nodig voor een integrale, persoonsgerichte benadering. Cruciaal in de aanpak is dat deze personen een passende 'lifetime' structuur en arbeid wordt geboden. We achten andere partijen dan ook noodzakelijk voor een duurzame oplossing. Repressie of een strafrechtelijke aanpak kan onderdeel uitmaken van de oplossing.

Dit betekent niet dat strafbare feiten door de vingers worden gezien. Maar we willen voorkomen dat deze kwetsbare personen vastlopen in de maatschappij.

Veroordeelde personen die weer terug keren in de wijk, moeten de kans krijgen om weer zo normaal mogelijk te functioneren en te integreren in de buurt. Van belang is dat signalen rond eventuele terugval of doorgroei naar crimineel gedrag, tijdig worden gesignaleerd en op de juiste plek terechtkomen.

We werken aan een kwalitatieve verbetering van het strafrechtelijke handelingsrepertoire rond verwarde personen die stelselmatig overtredingen of misdrijven plegen. Om te komen tot een doeltreffender aanpak, wordt gewerkt aan een betere afstemming tussen partners en een goede combinatie van maatregelen op het vlak van preventie, repressie en nazorg.

Het openbaar bestuur kan hierbij als breekijzer fungeren door de juiste regie te voeren. Hoewel het voorkomen van herhaald crimineel gedrag hierin slechts een aspect is, willen we tezamen met partners deelnemen aan een gezamenlijke tafel om te komen tot een integrale, persoonsgerichte en structurele aanpak. Evident is dat de gemeentelijke partners en de zorg niet mogen ontbreken aan deze tafel. Het openbaar bestuur heeft hierop de regie.

De drie pijlers zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Bij zichtbare en fijnmazige aanwezigheid van samenwerkende partners in de wijk, kunnen zorgwekkende situaties sneller worden gesignaleerd en aangepakt, waardoor zich minder (crisis)situaties zullen voordoen en patiënten mogelijk minder snel geneigd zijn tot overlastgevend of crimineel gedrag.

5. Randvoorwaarden (wat is nodig)

Van buiten naar binnen

Om ons gezamenlijk doel te bereiken, is nodig dat alle partners erop gericht zijn om datgene te doen wat de samenleving van ons vraagt. We werken samen vanuit een gemeenschappelijk (veiligheids)vraagstuk en spelen daarbij zoveel mogelijk in op de behoeften van de buitenwereld. Dit komt alleen goed van de grond als we elkaar op lokaal niveau weten te vinden in frequent lokaal overleg en relevante informatie onderling uitwisselen, vanuit ons gezamenlijk doel en met het oog op het maatschappelijk belang.

Van belang is dat personen op alle niveaus van de samenwerkende organisaties (lokaal, districtelijk, op eenheidniveau en landelijk) doordrongen zijn van de visie en de 'sense of urgency'. Een cultuur die de maatschappelijke bijdrage voorop stelt, draagt bij aan de realisatie van onze doelstellingen. We hebben baat bij samenwerking die lokaal en van onderop verankerd is (contextgebonden), met stevige rugdekking van het strategische niveau en met één gemeenschappelijk doel voor ogen. We opereren daarbij waardegedreven waarbij onze kernwaarden – integer, betrouwbaar, moedig en verbindend – een belangrijke toetssteen zijn. Samen met onze partners en ieder vanuit de eigen verantwoordelijkheden en bevoegdheden, werken we vanuit het oogpunt van efficiency, effectiviteit (doelgericht werken) én humaniteit. Het gaat om het bijeenbrengen van betrokken mensen uit meerdere disciplines die samen grote verbeterlagen weten te maken, vanuit dezelfde overkoepelende maatschappelijke ambitie en bijbehorende waarden. De operatie mag nooit het breekijzer zijn voor één van de partijen om verandering af te dwingen. Het is noodzakelijk dat op strategisch niveau tussen partners het juiste gesprek wordt gevoerd, en dat we dat werkende weg en in gezamenlijkheid in de operatie vormgeven.

Strategisch overleg

De komende jaren blijven we op strategisch niveau structureel in gesprek met relevante (zorg)partners, zowel landelijk als op eenheids- en lokaal niveau. De communicatie wordt constructief en bij voorkeur persoonlijk gevoerd (dus niet via de media).

Veiligheidsagenda

Er is veel dynamiek in de samenleving en het is zaak dat we hier tijdig op inspringen. Er komt veel op ons af. Het is zaak om onze verworvenheden in stand te houden en het thema op de agenda te houden. We pleiten ervoor om voorafgaand aan de vaststelling van het regionaal beleidsplan voor de eenheid, een overleg te beleggen op

strategisch niveau, waarbij tussen politie, zorg en andere partners afstemming omtrent prioriteiten plaatsvindt. Bij de vormgeving van dit overleg wordt rekening gehouden met de karakteristieken van de eenheid en de in het werkgebied aanwezige (zorg)partners.

Waar mogelijk en gewenst, wordt door de wethouder zorg aangesloten bij het lokale driehoeksoverleg.

Klimaat

Hoewel de noodzaak tot verandering ('sense of urgency') niet altijd op alle niveaus wordt gevoeld, zit ons dit niet in de weg om grote slagen te maken. Er is een klimaat om nieuwe samenwerkingsvormen te ontwikkelen, maar dit vraagt wel veel creativiteit, doorzettingsvermogen en lokaal maatwerk. Financiële beperkingen bij partners en zorgverzekeraars werken belemmerend. De effecten van maatregelen zoals ambulantisering en decentralisatie van de zorg zullen op langere termijn zichtbaar worden. In geval van knelpunten op dit terrein is het niet de taak van de politie om hier oplossingen voor te vinden. Daarvoor is het lokaal bestuur (wethouders zorg) aan zet en op landelijk niveau partners zoals GGZ NL en het ministerie van VWS. Van belang hierbij is dat het maatschappelijke effect van dergelijke ontwikkelingen centraal worden gesteld.

We zijn op dit vlak niet de leidende partij, maar pakken waar mogelijk kansen waarmee we ook anderen in beweging kunnen brengen.

Gewenste ondersteuningsstructuur

Om de gewenste beweging tot stand te brengen, is nodig dat op alle niveaus van de organisatie gelabelde capaciteit beschikbaar wordt gesteld. Op eenheidsniveau wordt gedacht aan een taakaccenthouder binnen elk basisteam, een regionaal aandachtsfunctionaris en een portefeuillehouder binnen het eenheidsmanagement. Laatstgenoemde geeft rugdekking aan de regionaal aandachtsfunctionaris, die op zijn beurt zorg draagt voor de doorvertaling van landelijke kaders naar de uitvoeringspraktijk.

Binnen de Nationale Politie fungeert een van de politiechefs als landelijk portefeuillehouder. In zijn strategische activiteiten op landelijk niveau wordt deze ondersteund door de voorzitter van het Platform Verwarde Personen. Aan dit platform, dat de landelijk portefeuillehouder van inhoudelijke input voorziet, wordt deelgenomen door de regionaal aandachtsfunctionarissen. Het platform speelt onder meer een rol in de signalering van knelpunten, kennisdeling en deskundigheidsbevordering, voorbereiding van

landelijke kaders en handvatten en het overleg hieromtrent met ketenpartners. Bij de integrale afstemming en besluitvorming rond de strategische beleidsontwikkeling, wordt de portefeuillehouder ondersteund vanuit de Staf Korpsleiding (directie Operatiën). Ook wordt beleidscapaciteit vrijgemaakt voor deze portefeuille.

Op alle niveaus (strategisch, tactisch, operationeel) worden netwerkcontacten onderhouden. Om de samenwerking tussen partners te versterken, wordt deelgenomen aan (gezamenlijke) conferenties, werkbezoeken, evt. opleidingen, etc.

Vergroting vakmanschap en deskundigheidsbevordering

De veranderende samenwerking met professionals in de zorg, cliënten en hun omgeving vraagt ook om vergroting van het vakmanschap en deskundigheidsbevordering bij politiemensen. We werken uit over welke kennis en vaardigheden de verschillende 'beroepsgroepen' binnen de politie dienen te beschikken wat betreft de omgang met verwarde personen en de samenwerking daarbij met zorgprofessionals en omgeving. We bezien vanuit HRM op welke wijze deze deskundigheidsbevordering en versterking van vakmanschap het meest effectief en efficiënt gestalte kan krijgen.

Communicatie

We zijn ons ervan bewust dat niet alleen de problematiek rond verwarde personen toeneemt, maar ook mate waarin de samenleving afwijkend gedrag tolereert. Tezamen met partners overdenken we de boodschap die we hierover uitdragen (wat brengen we en wat brengt dat teweeg). We leggen niet het accent op wat we niet (meer) doen, maar maken gezamenlijk zichtbaar wat werkt (good-practices); wat gaat er goed en wat is daarvan de reden. In de boodschap die we gezamenlijk met partners uitdragen, blijkt onze samenwerkingsgerichtheid en onze gedrevenheid/passie. We kiezen bewust niet voor een kerntakendiscussie, maar voor een waardegedreven debat.

6. Wat gaan we concreet doen (wat is nieuw)

De komende twee jaar intensiveren we onze aanpak geven we en invulling aan onderstaande activiteiten. Dit vloeit voort uit de implementatie van het Landelijk convenant Politie – GGZ (2012) en is een uitwerking van het position paper Politie en aanpak verwarde personen (2014).

Landelijk

- Versterken strategisch overleg met partners zoals VenJ, VWS, VNG, GGZ NL, AZN, etc.
- Verbetering registratie en monitoring
- Nauwer betrekken van partners, patiënten- en belangenorganisaties bij de (door)ontwikkeling van gezamenlijk beleid, aanpak en verbeterinitiatieven
- Gezamenlijk opstellen van een concrete handreiking i.s.m. ketenpartners, waarin duidelijk uiteen wordt gezet in welke situaties politie-inzet, zorg of andere alternatieven passend zijn
- Gezamenlijke ontwikkeling van een nieuw, multidisciplinair meldkamermodel (triage), waarin (kennis) van de geestelijke gezondheidszorg aanwezig is (uitwerking op eenheidsniveau in pilots)
- Opstellen van een (landelijk) kader voor teamchefs, in relatie tot de niet-acute zorg voor verwarde personen en zorgwekkende situaties in de buurt. Dit kader kan op lokaal niveau nader ingekleurd worden. Voor de leiding van de eenheden wordt een handreiking opgesteld die benut kan worden bij bespreking van deze aanpak in de lokale driehoeken
- Ontwikkelen van een toolbox waarin good-practices worden verzameld.
- Opstellen van generieke kaders rond de opvang verwarde personen t.a.v. gebieden die gemeenschappelijke kenmerken hebben.
- Werken aan een kwalitatieve verbetering van het strafrechtelijke handelingsrepertoire rond verwarde personen.

- Vraagarticulatie en vormgeving ontwikkelinterventies (vakmanschap en deskundigheidsbevordering)
- I.s.m. partners ontwikkelen van een gezamenlijke communicatiestrategie en boodschap.

Eenheden:

- Betrekken van de zorg en andere partners bij het opstellen van het regionaal beleidsplan
- Indien nodig en gewenst, aansluiten van wethouder Zorg bij driehoeksoverleg
- Doorontwikkeling good-practices rond (crisis)opvang
- Op lokaal niveau gezamenlijk optrekken met andere frontliniemedewerkers (integrale platforms op buurniveau).
- Zorgen voor heldere aanspreekpunten voor ketenpartners op alle niveaus
- Realiseren van centrale voordeur niet-acute zorg i.v.m. zorgwekkende situaties in de wijk (t.b.v. melding en terugkoppeling)
- Participeren in gezamenlijke tafels gericht op re-integratie (van de teruggekeerde, veroordeelde persoon) in de buurt
- Ter versterking van de samenwerking met partners deelnemen aan (gezamenlijke) conferenties, opleidingen, wederzijdse werkbezoeken, etc.